

одночасно створюють враження правдоподібності, дозволяючи тим самим читачеві повірити в імовірну можливість існування вигаданого автором світу [1, с. 298].

Оскільки реалії позначають явища культури, то можна припустити, що квазіреалії слугують для позначення «альтернативної культури», створеної автором твору жанру фентезі.

Так, дослідник К.М. Божко вважає доцільним позначати реалії і квазіреалії як «культуроніми» [2, с. 189]. Науковець В.В. Кабакчі поділяє культуроніми на ксеноніми, поліоніми та ідіоніми. Отже, квазіреалії, за аналогією до культуронімів, також можна поділити на три види. По-перше, ксеноніми – слова або словосполучення, які не існують у початковій мові й не потребують трансформації в мові перекладу. Цей тип квазіреалій лише передає семантику і відтворюється за допомогою транскрипції, транслітерації, графічного перенесення (перенесення звукової або графічної оболонки квазіреалії вихідної мови в мову перекладу). По-друге, поліоніми – слова або словосполучення, які відіграють важливу роль у створенні в читача образу фантастичної дійсності. Їх прийнято поділяти на: а) квазіреалії другого порядку, які мають експліцитну внутрішню форму і перекладаються за допомогою калькування; б) квазіреалії третього порядку, які мають імпліцитну внутрішню форму і перекладаються за допомогою функціонального аналога або ж створення перекладацького неологізму. По-третє, ідіоніми – слова, які відсутні в тексті оригінального твору і є безпосереднім винаходом перекладача. У перекладі реалій такого типу найчастіше використовуються контекстуальний чи описовий переклад, або ж прийом опущення [3, с. 167].

Беручи до уваги класифікацію реалій творів жанру фентезі, зазначимо, що для передачі безеквівалентних одиниць найдоцільнішою для застосування є, на нашу думку, теорія болгарських учених С. Влахова та С. Флоріна, якими виділено такі способи перекладу, як: I) транскодування; II) заміни, які у свою чергу поділяються на: 1) створення неологізму шляхом використання: а) кальки; б) напівкальки; в) освоєння; г) семантичного неологізму; 2) наближений переклад (використовується частіше, ніж будь-який інший спосіб перекладу й дозволяє відтворити предметний зміст реалії); 3) контекстуальний переклад – прийом, за якого зміст передається завдяки трансформації контексту [4, с. 67].

Таким чином, доходимо висновку, що квазіреалії у творах жанру фентезі можуть відтворюватися в процесі перекладу за допомогою транскодування, калькування, створення неологізму або напівкальки, перекладу за допомогою зміни контексту речення або взагалі опущення деяких його елементів.

Переклад квазіреалій у фантастичній літературі вимагає від перекладача не лише досконалого знання вихідної мови та мови перекладу, культурних уподобань цільової аудиторії, але й високої мистецької майстерності при відтворенні нових слів, не існуючих реально явищ, вигаданих образів, що в сукупності розкривають інтригу створеного автором фентезі світу.

Список літератури

1. Черницина Ю.Е. Квазіреаліи как лексический элемент научно-фантастического текста на примере перевода рассказа «Февраль 1999: Илла» Рэя Бредбери на русский язык / Ю.Е. Черницина // Вестник МГОУ «Лингвистика». – вып. № 1 – Москва, 2007. – С. 296-299.